

Salsa!.doc

1

JAARGANG 6 | MAART 2010
DRIEMAANDELIJKE UITGAVE

NIEUWSBRIEF VAN DE VRIENDEN VAN HET LEUVENS STADSARCHIEF

SALSA! op weg naar het tweede lustrum

Iets meer dan vijf jaar geleden staken enkele sympathisanten van het Leuvens Stadsarchief de koppen bijeen om een vriendenkring van het Leuvens stadsarchief op te richten. Nu, na afsluiten van het vijfde werkjaar, is het tijd om de balans op te maken en om naar de toekomst te kijken.

SALSA! – Samen Actief voor het Leuvens Stadsarchief, met een uitroepteken – is de naam van de vereniging die zich inzet om het Leuvens Stadsarchief te ondersteunen. SALSA! is geen historisch genootschap of heemkundige kring, maar een vriendenkring die het belangrijk vindt om één van de 'schatkamers' van het Leuvens erfgoed meer bekendheid te geven. Al meer dan vijf jaar zetten bestuursleden daar hun schouders onder en kunnen zij rekenen op een trouwe belangstelling van velen. Dit vertrouwen moest de vereniging stap na stap, jaar na jaar verdienen. Na vijf jaar kan ik als voorzitter zeggen dat het vertrouwen er is. Het ledenaantal groeide tot rond de 200 en de herhaalde belangstelling voor de activiteiten en de publicaties van SALSA! bewijst dat de vereniging een plaats in het sociaal-culturele leven van Leuven heeft verworven. Deze vaststelling en de actieve sympathie die SALSA! vanwege het Leuvense stadsbestuur mag ervaren, stemt mij als voorzitter zeer gelukkig.

Als archivaris weet ik dat ik vanuit het heden zowel naar het verleden als naar de toekomst moet kijken. Als voorzitter van SALSA! doe ik niet anders. In de voorbije vijf jaar is er een en ander gerealiseerd. Wij zijn daar fier op en wij willen de komende jaren op dezelfde weg voortgaan.

Om de drie maanden verschijnt *Salsa!.doc*, de fraai vormgegeven nieuwsbrief van de vereniging. Zo kunnen SALSA!-leden en alle andere belangstellenden vier keer per jaar kennismaken met het Leuvens Stadsarchief en met bronnen voor de Leuvense geschiedenis. Archief uit het Leuvens Stadsarchief komt aan bod, Leuvense zusterinstellingen worden voorgesteld, buiten Leuven aanwezige bronnen over de geschiedenis van Leuven worden onder de aandacht gebracht. Daarnaast verschenen er zeven *SALSA!-Cahiers*. Het zijn stuk voor stuk originele en boeiende studies over aspecten van het Leuvens verleden, gebaseerd op onderzoek van bronnen bewaard in het Leuvens Stadsarchief.

Geregeld waren er activiteiten voor de leden en voor andere belangstellenden. Wie aanwezig was op het feestelijk 'Letterbekken'-diner in de universiteitsbibliotheek op 17 november 2006, of wie op 12 december 2009 zijn of haar 'struif-talent' uitprobeerde, zal dit niet licht vergeten. Ook minder spectaculaire gebeurtenissen zoals lezingen of evenementen naar aanleiding van de jaarlijkse erfgoeddagen (bv. over 'schatten op zolder' of over 'Expo '58'), of de voorstelling van een *SALSA!-Cahier* of van bronnenreeksen uit het stadsarchief (de negentiende eeuwse kranten, de schepenbank, de filmaffiches,...) wekten heel wat belangstelling.

Bij het begin van het tweede lustrum van onze vereniging wil ik iedereen danken die bijgedragen heeft tot het ontstaan en de bloei van SALSA! Ook doe ik bij deze gelegenheid een warme oproep om SALSA! trouw te blijven, om nieuwe leden te werven en om onze activiteiten en publicaties nog beter bekend te maken. Zo kunnen wij ook in de komende jaren 'Samen Actief voor het Leuvens Stadsarchief' blijven.

GUSTAAF JANSSENS

I N H O U D

Op weg naar het tweede lustrum 1

Een interessante tekening
over Leuven in augustus 1914 2

Rubriek: Collectie in de kijker 4

Rubriek: Burengerucht 6

Activiteiten van Salsa! vzw 8

Een interessante tekening over Leuven in augustus 1914

Om bijzonder wrede oorlogsdaden te vergoelijken, heb je zogenaamde 'bewijzen' nodig die moeten aantonen dat wat je doet onvermijdelijk en zelfs noodzakelijk was. De Duitsers fabriceerden vanaf augustus 1914 een massa bewijzen van allerlei aard om hun inval in het neutrale België te rechtvaardigen. Die inval ging gepaard met een gruwelijke terreur tegen de burgerbevolking. Die moest verantwoord worden met verwijzingen naar het optreden van de zogenaamde vrijsschutters of *franc tireurs*, mannen in burgerkleden die op Duitse soldaten schoten en daardoor de oorlogswetten schondden. Het draaide echter verkeerd uit. De dode Belgen en de ruïnes bleken een ramp op het vlak van de propaganda. Het imago van Duitsland ging internationaal de dieperik in. Maar het Duitse thuisfront slikte dergelijke beweringen wel als zoete koek.

Daarin speelde Leuven een belangrijke rol. De stad werd op 25 en 26 augustus 1914 zwaar getroffen. Een paar honderd burgers werden vermoord en 1200 gebouwen werden in de as gelegd. Het hele stadscentrum – op het stadhuis na – bestond nadien uit zwartgeblakerde ruïnes. Volgens de Duitsers hadden de burgers van

Leuven massaal op de nietsvermoedende soldaten geschoten. Die aanslagen waren goed voorbereid, beweerden ze. Het stadscentrum was door Belgische officieren in burgerkleden ingericht als een reusachtige hinderlaag, machinegeweren inbegrepen. De *feldgrau*e troepen konden niet anders dan met gepaste hardheid reageren.

Dit Duitse verhaal is op tal van plaatsen te vinden, ondermeer in het oorlogsdagboek van de Berlijnse dominee Ludwig Wessel. Hij was een vooraanstaand man die ook op de hoogste hoofdkwartieren van het keizerlijke leger welkom was. Hij maakte zijn manuscript *Von der Maas bis an die Memel* persklaar rond Pasen 1918 en droeg het op aan generaal Ludendorff. Hij verdedigde met vuur alle Duitse propagandavoorstellingen. Geen zweem van twijfel bij deze protestantse Pruis met zijn *Herrenmentaliteit* ten aanzien van de Belgen. Maar zijn verhaal is desalniettemin interessant want de man was goed ingelicht en hij kende Leuven. Het hele eerste oorlogsjaar verbleef de dominee op Belgische bodem en hij passeerde via de stad. De aanblik stemde hem treurig maar het moest! Het was een verdienende straf voor de Belgen. Om dat voor zijn lezers te illustreren liet hij in zijn boek een tekening afdrukken met het stadhuis in de hoofdrol. Maar kijk eens naar de details! Ze toont Belgische militairen die de hele buurt hebben afgezet. We zien wachtposten met de berenmutsen van de Rijkswacht en een machinegeweersectie met hondenkarren. Er staan enkele voertuigen bij het stadhuis waarvan er één duidelijk bewapend is, een zogenaamde 'auto-mitrailleur'. Dat is een onthutsend

realistisch beeld van hoe de Grote Markt er toen uitzag.

Volgens Wessel was het een schets die de Duitsers in Leuven zelf in handen gevallen was. Er staan echter aantekeningen in het Engels op. Ze wijzen op de mogelijkheid om machinegeweren en scherpsschutters te plaatsen op de hoogste niveaus van de afgebeelde gebouwen. Volgens Wessel was de prent daarom afkomstig van een Britse tekenaar. Hij stelt ze voor als 'een overtuigend bewijsstuk' voor de plannen om de Duitsers in Leuven in de val te lokken. Wat moeten we daar van denken? Heeft een Duitse tekenaar opdracht gekregen om een dergelijke schets te maken, na de brandstichting? Of werd deze tekening effectief in Leuven gevonden en gaat het om een authentiek document, door de invaller bijgewerkt met aantekeningen in het Engels, een taalgebruik dat kant noch wal raakt.

Wessel slaat in ieder geval de bal mis met zijn verhaal. Het was onmogelijk dat soldaten met machinegeweren zich van 18 tot 25 augustus konden verbergen op het hoogste niveau van het stadhuis waar per slot van rekening de *Kommandatur* was gevestigd en dat vol Duitsers zat. Wessel heeft er bovendien geen weet van dat het stadhuis in de paar weken vóór de intocht

**Der Gegenbeweis wider britische Verleumdung:
Skizze eines englischen Zeichners vom Löwenen Rathausviertel in seiner militärischen Verwendung**

van de Duitse voorhoede op 19 augustus effectief het Belgische hoofdkwartier herbergde. Deze tekening geeft nu net een beeld van dat hoofdkwartier. Als deze situatieschets echt is, moet ze dus gemaakt zijn in de periode tussen 5 en 18 augustus. De tekenaar bevond zich hoog in een van de huizen op het huidige Fochplein. Zijn schets toont voornamelijk de troepen die verantwoordelijk waren voor de beveiliging van het hoofdkwartier. De tekening lijkt ook vanuit die bekommernis te zijn opgesteld.

Afgaande op wat we zien, is het mogelijk dat deze tekening inderdaad van de hand van een Belgische officier is. Als dat klopt, dan toont ze het Belgische hoofdkwartier in de begindagen van de oorlog en vormt ze een uniek document. We hebben echter te weinig gegevens in handen om een oordeel te vellen. We beschikken immers niet over het authentieke document en moeten het doen met deze vage afdruk. We blijven daardoor met vraagtekens zitten, ondermeer wat die Engelse krabbels betreft. Maar de kans dat we hiermee een

'beeld' in handen hebben van hoe het hoofdkwartier van het Belgische veldleger er toen uitzag, is groot genoeg om deze tekening onder de aandacht te brengen.

LUC VANDEWEYER

Frascati: een kroniek van het muzikleven te Leuven in de negentiende eeuw.

Frascati was de naam van een theater gelegen op de hoek van de Statiestraat (de huidige Bondgenotenlaan) met de Savoyestraat te Leuven. Voor de Franse bezetting huisvestte het gebouw de universiteitspedagogie *De Lelie* die in 1797 werd opgedoekt. In 1805 werd het gebouw door de Leuenaar Guillaume Cordemans aangekocht en tot een privé-schouwburg omgebouwd.

Van 1806 tot 1868 kwamen in de Frascati-zaal zo goed als alle genres aan bod: concerten, recitals, theatervoorstellingen, opera's, vaudevilles, pantomimes, redoutes (bals), zelfs circus en paardendressuur. Die grote variatie aan ontspanningsmogelijkheden lokte steeds veel volk. Toneelgezelschappen uit Luik, Brussel, Namen, maar ook uit Leuven zelf, zoals de *Société Adelphique*, voerden er hun stukken op, overwegend in het Frans. Ook talrijke toentertijd bekende binnen- en buitenlandse musici passeerden de revue. Hun optredens werden in de plaatselijke pers vaak aangekondigd en becommentarieerd. Het repertoire dat ze brachten bestond overwegend uit virtuoze aria's, piano- en vioolstukken. Soms werden ze begeleid door het orkest van de *Société de l'Académie de Musique*, een respectabele vereniging die in 1840 haar vaste standplaats kreeg in de grote zaal van de nieuwe Tafelronde aan de Grote Markt. Naast de jaarlijkse wekerende concerten die de *Société* programmeerde, namelijk drie in de winter, zes in de zomer, één met Leuven Kermis op de eerste zondag van september en een bal met carnaval, traden ook de muziekkapellen van verschillende regimenten die in Leuven waren gekazerneerd op. Die uitvoeringen, meestal met potpourriprogramma's, vonden vooral plaats in de zomer in het stadspark en

werden eveneens met veel belangstelling bijgewoond.

Figuren die toen sterk hebben bijgedragen tot het succes van talrijke muziekactiviteiten zijn onder meer burggraaf Jean-Henri de Spoelberch (†1838), François Tivy (†1844), Joseph sr. Terby (†1860), Richard-Josse Servranckx (†1884), ridder Xavier van Elewyck (†1888), de Duitsers Ernest Spindler (†1850) en Charles-Auguste Tennstedt (†1875) evenals verschillende leden van de muziekfamilies Deprins en Deswert. Allemaal bekleedden ze een belangrijke positie als kapelmeester of organist aan een van de vijf parochiekerken, als dirigent van plaatselijke koor- of muziekmaatschappijen, als leraar aan de *Académie de Musique* (vanaf 1809), later aan de *Section de Musique* die in 1835 door de stad officieel aan de *Académie des Beaux-Arts* werd toegevoegd en nu 175 jaar bestaat.

Enkele Leuenaars bouwden een internationale muziekcarrière uit onder wie de violisten Jean-François Vranckx (†1857) en Charles De Bériot (†1870), de cellist Jules Deswert (†1891) en de sopraan Bernardine Hamakers (†1912), Thérèse-Mathilde Van Mechelen (†1915) liet zich opmerken als componiste.

Toen het stadsbestuur besliste om de Statiestraat tot aan de Grote Markt door te trek-

ken, moest Frascati verdwijnen. Eind 1868 sloot het theater zijn deuren, midden juli 1869 werd het afgebroken. Intussen was in de Statiestraat een nieuwe stadschouwburg gebouwd en in september 1867 plechtig ingehuldigd.

Veel van die feiten en gegevens vindt men terug in een dagboekje dat door de Leuenaar Adolphe Everaerts (†1892) werd samengesteld: *Quelques souvenirs de la salle Frascati à Louvain (1806-1870)*. Het wordt bewaard in het Stadsarchief van Leuven en is een compilatie van twee andere handschriften van de hand van Adolphe Everaerts over de Frascati. De drie handschriften werden samen door het stadsbestuur gekocht op 5 mei 1911 op een veiling in Leuven. De netversie, in een klein formaat, werd opgenomen in het Stadsarchief van Leuven. De twee andere

FRASCATI

Stadsarchief
Leuven
MUSEES COMMUNALES
Louvain

0078

St. Maurice, Bruxelles

versies op groot blad werden jarenlang bewaard in het voormalig museum Vanden Kelen-Mertens.

De auteur vertelt over het ontstaan en de naamgeving van Frascati en noteert jaar na jaar de voor hem interessantste gebeurtenissen op het gebied van muziek- en theaterevenementen die hij in de bewuste zaal, maar ook elders in de gotische zaal van het stadhuis, de concertzaal van de nieuwe Tafelronde, de eetzaal en het groot auditorium van het Pauscollege (wellicht zelf) heeft bijgewoond. Als gewezen secretaris van de *Société de l'Académie de Musique* traceert hij ook de werking van zijn vereniging. Daarenboven vraagt hij aandacht voor een aantal urbanistische vernieuwingen in de stad, militaire en politieke gebeurtenissen, sociale voorvallen, faits-divers en grappige anekdotes.

Dat dagboekje werd aan een grondig onderzoek onderworpen. Tijdsdocumenten waaronder archieven, kranten, advertentiebladen, concertprogramma's, kronieken en lokale geschiedenissen die in het Stadsarchief worden bewaard, werden uitgeplozen om na te gaan in hoeverre de door Everaerts gerapporteerde feiten kloppen. Dat onderzoek leverde verrassend veel en nieuw materiaal op en werd gebundeld in het boek: *Frascati. Een kroniek van het muzikleven te Leuven in de 19de eeuw*.

GILBERT HUYBENS

Het boek *Frascati. Een kroniek van het muzikleven te Leuven in de 19de eeuw* van de hand van Gilbert Huybens en Geert Robberechts verschijnt bij drukkerij-uitgeverij Peeters, is rijk geïllustreerd met zeldzaam fotomateriaal, bevat een luister-CD met kamermuziekwerken van de genoemde toondichters de Spoelberch, Terby, de Bériot en Van Elewyck, en wordt vanaf woensdag 12 mei 2010 te koop aangeboden.

Op die dag organiseert Kiwanis Club Leuven in de Stadsschouwburg een feestconcert. Het Frascati-orkest onder leiding van Kris Stroobants en met de medewerking van de bekende pianist Luc Devos, voeren, naast Pulcinella van Igor Strawinsky, ook nog drie werken uit van Leuvense toondichters: 1. Symfonie voor strijkers van Willem Gommaar Kennis (*Lier, 1717 – †Leuven, 1789), kapelmeester van de Sint-Pieterskerk van 1750 tot 1789; 2. Poëma voor orkest van Wilfried Westerlinck (*Leuven, 1945), gewezen producer van de VRT-Radio 3 en lesgever muziek-analyse aan het Conservatorium van Antwerpen; 3. Eerste pianoconcerto van Arthur De Greef (*Leuven, 1862 – †Brussel, 1940), docent aan het Conservatoire Royal de Musique te Brussel en internationaal vermaard pianovirtuoos. De opbrengst van het concert en het boek gaat naar het sociale werk Kiwanis Club Leuven.

Op dinsdag 18 mei 2010 om 20.00 uur geven de auteurs Gilbert Huybens en Geert Robberechts speciaal voor de SALSAL-leden in de leeszaal van het Stadsarchief een voordracht over de Frascati en het muzikleven te Leuven in de negentiende eeuw. U kunt zich voor deze lezing inschrijving via mail (archief@leuven.be) of telefonisch op het nummer 016 30 06 69.

burengerucht

Cultureel erfgoed annuntiaten Heverlee

De congregatie van zusters Annuntiaten Heverlee is een instituut van pauselijk recht. Het ontstaan en de ontwikkeling van de congregatie zijn nauw verweven met de geschiedenis van het Heilig-Hartinstituut in Heverlee. De beroepsschool voor meisjes in de Leuvense Halvestraat werd in 1887 opgericht en in 1896 overgebracht naar een 'modelinrichting' in Heverlee ontworpen naar de plannen van de Leuvense architect Joris Helleputte.

De religieuze gemeenschap groeide door het succes van de onderwijsinstelling weg van het moederhuis in Huldenberg en werd in 1907 zelfstandig. De congregatie breidde haar activiteiten uit buiten het instituut met lagere en secundaire onderwijsinstellingen in de provincies Brabant, Limburg en Luik. Tijdens en na de Tweede Wereldoorlog ontwikkelde ze een sterke onderwijspoot in het Brusselse. De congregatie werd vanaf de jaren 1930 actief in de missies in Belgisch-Congo en Rwanda-Burundi.

In 1986 startte zuster Leen Welkenhuyzen (1924–2006) onder begeleiding van het KADOC de centralisatie en inventarisatie van het archief van de zusters annuntiaten van Heverlee. De realisatie van een publicatie naar aanleiding van 100 jaar Heilig-Hartinstituut was het eerste tastbare resultaat van al dat inventarisatiewerk (zie publicaties). Naast een archief legde de dienst een museale collectie, een archiefbibliotheek en een fototheek aan. Een studiedag rond 'gender en missie' in 2003 betekende de start van de publiekswerking. In januari 2009 werd de vzw Cultureel erfgoed annuntiaten Heverlee opgericht. Zij voert sindsdien het beleid en het dagelijks beheer op het gebied van het roerend cultureel erfgoed annuntiaten. Vier medewerkers (één beroepskracht en drie vrijwilligers) maken de dagelijkse dienst uit. Recent kende minister Joke Schauvliege de werking het kwaliteits-

label van 'erkende culturele archiefinstelling' toe. Het unieke karakter van de collectie en de inspanningen die geleverd worden om ze *in situ* te bewaren en te behouden waren daarbij doorslaggevend.

De collectie bestrijkt de periode 1885 tot heden. Ze weerspiegelt de diverse activiteiten van het religieus instituut met onderwijs als primaire opdracht. Alle roerende erfgoedcategorieën zijn beschikbaar. Wie geïnteresseerd is in didactisch erfgoed uit de negentiende en twintigste eeuw komt hier aan zijn trekken. De dienst bewaart het erfgoed van de tientallen scholen die behoord hebben tot of nog steeds ressorteren onder de inrichtende machten van de congregatie. Ze bestrijken het volledige onderwijsveld van kleuter tot hoger onderwijs. Een overzicht van die scholen is te vinden in de beschrijving van de collectie op www.odis.be. Erfgoed is hot en het onderwijs erfgoed zit mee in de lift. Vroeger ging men ervan uit dat als je één schoolarchief had gezien je ze allemaal had gezien. Het inzicht groeit dat het volledige erfgoed van een onderwijsinstelling historische waarde heeft.

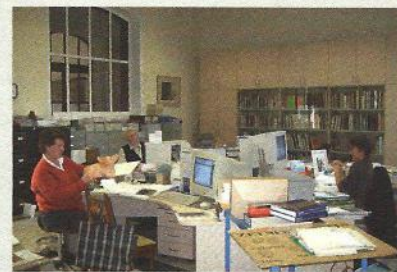
Thematisch overstijgt de collectie overigens de onderwijsstaak wat resulteerde in erfgoed inzake diverse terreinen: kunst en cultuur, architectuur, landbouw, missie en (de)kolonisatie. Ook geografisch reikt het roerend erfgoed buiten het Leuvense. In de loop der jaren ontstonden nationale en internationale vertakkingen die zich in de collectie weerspiegelen.

De dienst wil komen tot een globale en geïntegreerde benadering van roerend en onroerend erfgoed. Ze is ervan overtuigd dat een dergelijke aanpak het verhaal sterker en interessanter maakt. Sinds 1994 is een deel van de site in Heverlee overigens beschermd monument. Het gaat om de omheiningsmuur, de buitengevels en de speelplaats van het Helleputecomplex en om het Van Reethgebouw met de modernistische Boodschapkapel. De vzw cultureel erfgoed heeft de ambitie het roerend cultureel erfgoed *in situ* te bewaren, dit wil zeggen in de ruimtelijke en culturele context waar het zich in de loop der jaren gevormd heeft en waar het benut werd. De vereniging is er van overtuigd dat door het bewaren van deze organische band het erfgoed optimaal tot zijn recht kan komen. De constellatie leent zich uitstekend tot erfgoededucatie. De dienst zet in op publiekswerking. Voor

2010 behoren een erfgoedwandeling tussen de site en de Parkabdij en een publicatie tot de geplande activiteiten. Voor Erfgoeddag laat de dienst zich verleiden tot een gezamenlijk initiatief met o.a. het Stadsarchief en SALSA!

De vereniging wil een pro-actief erfgoedbeleid voeren door het verstrekken van advies en de uitwerking van erfgoedtrajecten, vooral met betrekking tot het onderwijs-erfgoed. Het vrij onderwijs voorziet van overheidswege geen enkele omkadering betreffende archiefbeheer. De scholen hebben te maken met een aanzwellende documentenstroom. Daarbij komt het aantal 'digital born archives', documenten die elektronisch worden aangemaakt en het stadium van de print niet meer bereiken. In de scholen zoals in vele administraties leeft een vals gevoel van veiligheid omdat men over een krachtige server beschikt. Maar een server is een oneindige archiefkelder en regelmatig storten bepaalde gangen in wanneer bepaalde configuraties niet meer beschikbaar zijn.

De bewaring en valorisatie van het overzees erfgoed worden beoogd door de ontwikkeling van een partnerschap met erfgoedverantwoordelijken ter plaatse. De vereniging streeft zowel voor haar wetenschappelijke activiteiten als voor haar pu-

bliekswerking een optimale samenwerking na met andere erfgoedorganisaties, professionele en vrijwillige. In de komende jaren wil zij sterk inzetten op publiekswerking.

RIA CHRISTENS

Praktisch

De leeszaal van de dienst Cultureel erfgoed Annuntiaten is gevestigd op de campus Heilig-Hartinstituut, Naamsesteenweg 355, 3000 Heverlee, in blok M (eventueel te bevragen aan het algemeen onthaal). Hij is elke voormiddag toegankelijk tussen 8.30u en 12.00u.

Belangrijkste publicaties

R. Christens, *100 jaar Heilig-Hartinstituut : geschiedenis van een school en een congregatie*. Heverlee, 1994. Geïllustreerd. (niet meer voorradig)

Annuntiaten: zoals Maria God tot vreugde zijn. De levende traditie, z.pl., z.d., 32 blz, illu.

R. Christens, *Terra incognita: 75 jaar Annuntiaten in Afrika/Terra incognita: 75 ans de présence annoncée en Afrique*. Heverlee, 2006.

€ 30

Uit de lucht gevallen. Heverlee-Leefdaal 1944: verhaal van een bemanning en een hospitaal. Heverlee, 2009.

€ 7

Digitale nieuwsbrief *Het Angelus*. Geïnteresseerden kunnen inschrijven door een mailtje te sturen naar archief.annuntiaten@scarlet.be

praktische informatie

Salsa! vzw
Samen Actief voor het
Leuvens StadsArchief!

Maatschappelijke zetel
Stadsarchief Leuven,
Rijschoolstraat 4/001
3000 Leuven

www.leuven.be/salsa
salsa@leuven.be

Bestuursleden

Gustaaf Janssens (voorzitter),
Karel Carmeliet,
Marc Carnier (penningmeester),
Luc Grégoire,
Hendrik Ollivier (secretaris)

U kan lid worden van Salsa! vzw

door overschrijving van
€ 15 (voor gewone leden) of
€ 30 (voor steunende leden)
op volgend rekeningnummer:
068-2420772-67
Dit lidgeld omvat de driemaandelijke
nieuwsbrief, mogelijkheid tot aankopen
van de eigen publicaties en gratis
toegang tot de activiteiten van de
vriendenkring.

Stadsarchief Leuven

Rijschoolstraat 4/001
3000 Leuven
T 016 30 08 69
F 016 23 40 06
E archief@leuven.be

Openingsuren leeszaal

Dinsdag, woensdag: 9.00 tot 17.00 u
Donderdag: 9.00 tot 19.00 u
Vrijdag: 9.00 tot 16.00 u

Salsa!.doc

C O L O F O N

is een driemaandelijke nieuwsbrief,
uitgegeven door Salsa! vzw,
de Vriendenkring van
het Leuvens Stadsarchief.

Het abonnement is inbegrepen
in de lidmaatschapsbijdrage voor de vzw.

Redactie

Marc Carnier
Marika Ceunen
Gustaaf Janssens

Redactieadres

Stadsarchief Leuven

Verantwoordelijke uitgever

Gustaaf Janssens
Maria-Theresiastraat 87
3000 Leuven

Foto's

Marika Ceunen,
Eric Dewaersegger,
Stadsarchief Leuven

Druk en vormgeving

Drukkerij Leën | Hasselt

Activiteiten van Salsa! vzw

Ook in 2010 organiseert SALSA! een aantal lezingen en bezoeken. Wij nodigen u graag
u voor volgende activiteiten in de leeszaal van het Leuvens Stadsarchief:

Donderdag 22/04/2010 om 20.00 uur: lezing *Leuvense vrouwenportretten. Van mythisch
tot waarheidsgetrouw* door o.a. Marc Carnier en Ria Christens

Dinsdag 18/05/2010 om 20.00 uur: lezing *Kroniek van het muziekleven te Leuven in de
19de eeuw* door Gilbert Huybens en Geert Robberechts

Zaterdag 11/09/2010 om 10.00 uur: lezing *Leuven: bezette stad in 14-18* door Dr. Luc
Vandeweyer

Inschrijven voor deze activiteiten kan via mail (archief@leuven.be) of telefonisch op
het nummer 016 30 08 69.

